

Valtioneuvoston asetus kestävän metsätalouden rahoituksesta 13.5.2015/594

Tämä säädös on tulostettu Edilex-lakietopalvelusta osoitteesta www.edilex.fi/saadokset/lainsaadanto/20150594.

Vastuunrajoitus ja tulosteen käyttö Edilexin käyttöehtojen mukaisesti. Lainsäädäntöä seurattu säädöskokoelman numeroon 275/2016 saakka.

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään kestävän metsätalouden määräaikaisen rahoituslain (34/2015) nojalla:

1 luku Yleiset säännökset

1 § Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään kestävän metsätalouden määräaikaisen rahoituslain (34/2015), jäljempänä *rahoituslaki*, nojalla myönnettävien tukien ehdoista, määrästä ja niiden määrätymisperusteista.

2 § Pääasiallinen maatila- tai metsätalouden harjoittaminen

Yhteisön ja yhteenliittymän katsotaan harjoittavan pääasiallisesti maatila- tai metsätaloutta, kun liikevaihdosta ja tasearvosta yli puolet muodostuu maatila- tai metsätaloudesta viiden kalenterivuoden ajalta ennen tuen hakemista.

Maatila- tai metsätalouden harjoittamisen katsotaan muodostavan pääosan säätiön toiminnasta, kun säätiön liikevaihdosta ja tasearvosta yli puolet muodostuu maatila- tai metsätaloudesta.

Tässä pykälässä maataloudella tarkoitetaan maa- ja metsätalouden harjoittamista.

3 § Alueellinen eriyttäminen

Tässä asetuksessa eteläisen Suomen, keskisen Suomen ja pohjoisen Suomen alueilla tarkoitetaan metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä annetun valtioneuvoston asetuksen (1308/2013) 1 §:ssä määriteltyjä alueita.

4 § Tuen määrän määrättyminen

Tuki-intensiteetin ja hyväksyttävien kustannusten laskemisessa käytettävät luvut on ilmaistava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Arvonlisäveron osuus katsotaan hyväksyttäväksi kustannukseksi vain metsätalouden hoitohankkeessa edellyttäen, että tuensaa- ja ei voi vähentää arvonlisävero-osuutta omassa kirjanpidossaan.

Useamassa erässä maksettava tuki ja hyväksyttävät kustannukset diskontataan tuen myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on tuen myöntämispäivänä sovellettava diskonttauskorko. Diskonttauskorkona käytetään viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetussa komission tiedonannossa (08/C 14/02) tarkoitettua viitekorkoa.

Rahoitettavien toimenpiteiden toteuttamisesta tuensajalle syntyvät tulot vähennetään toimenpiteen kokonaiskustannuksista, jos tuki määräytyy todellisten kustannusten perusteella. Tällaisiksi tuloiksi katsotaan toimenpiteen toteuttamista koskevan rahoitushakemuksen jättämisen jälkeen rahoitettavan toimenpiteen toteuttamisesta metsätaloudesta syntyvät tulot. (14.4.2016/263)

2 luku Taimikon varhaishoito

5 § Taimikon varhaishoidon kohde

Taimikon varhaishoidon kohteen pinta-alan tulee olla vähintään hehtaari. Kohde voi koostua useasta eri kuviosta kuitenkin niin, että pienimmän kuvion koko on vähintään puoli hehtaaria.

6 § Varhaishoidon jälkeinen taimikko

Kasvatettavan taimikon keskipituuden tulee työn jälkeen olla vähintään 0,7 metriä ja enintään kolme metriä. Kasvatettavalla taimikolla tarkoitetaan pääpuulajina kasvatettavaa puustoa.

Taimikon varhaishoitossa kohteelta tulee poistaa vähintään 3 000 runkoa hehtaarilta. Pohjoisessa Suomessa taimikon varhaishoitossa tulee poistaa vähintään 2 000 runkoa hehtaarilta. Jos taimikko on aukkoinen tai epätasainen, tuki myönnetään työn tehoalan mukaisena. Perkaamattomat riistatiheiköt luetaan tehoalaan silloin, kun niiden yhteinen pinta-ala on alle kymmenen prosenttia kuvion pinta-alasta.

Taimikon varhaishoidon jälkeen kasvatettavan puuston määrä saa olla enintään 5 000 runkoa hehtaaria kohden.

7 § Taimikon varhaishoidon tuen määrä

Taimikon varhaishoidon tuki on 160 euroa hehtaaria kohden.

3 luku Nuoren metsän hoito

8 § Nuoren metsän hoitokohde

Nuoren metsän hoitokohteen pinta-alan tulee olla vähintään kaksi hehtaaria. Kohde voi koostua useasta eri kuviosta kuitenkin niin, että pienimmän kuvion koko on vähintään puoli hehtaaria.

Nuoren metsän hoitokohteen puuston pohjapinta-alalla punnittu keskiläpimitta rinnankorkeudelta tulee ennen käsittelyä olla enintään 16 senttimetriä. (14.4.2016/263)

9 § Käsittelyn jälkeinen nuoren metsän hoitokohde

Kasvatuskelpoisen puuston keskipituuden tulee työn jälkeen olla yli kolme metriä ja pohjapinta-alalla punnittu keskiläpimitta rinnankorkeudelta enintään 16 senttimetriä. Kasvatuskelpoisella puustolla tarkoitetaan pääpuulajina kasvatettavaa puustoa.

Kohteelta tulee kaataa vähintään 1 500 kantoläpimitaltaan vähintään kolmen senttimetrin paksuista runkoa hehtaarilta. Pohjoisessa Suomessa kohteelta tulee kaataa vähintään 1 000 kantoläpimitaltaan vähintään kolmen senttimetrin paksuista runkoa hehtaarilta. (14.4.2016/263)

Toimenpiteen jälkeen kasvatettavan puuston määrän tulee olla enintään 3 000 runkoa hehtaaria kohden. Jos kohde on aukkoinen tai epätasainen, tuki myönnetään työn tehoalan mukaisena. Perkaamattomat riistatiheiköt luetaan tehoalaan silloin, kun niiden yhteinen pinta-ala on alle kymmenen prosenttia kuvion pinta-alasta.

10 § (14.4.2016/263) Nuoren metsän hoidon tuen määrä

Nuoren metsän hoidon tuki on 230 euroa hehtaarilta. Jos eteläisessä tai keskisessä Suomessa nuoren metsän hoidon yhteydessä syntyvää pienpuuta kerätään kohteelta vähintään 35 kiintokuutiometriä hehtaaria kohden ja pohjoisessa Suomessa vähintään 25 kiintokuutiometriä hehtaaria kohden, tuki on kuitenkin 430 euroa hehtaarilta. Korotetun tuen edellytyksenä on, että pienpuuta kertyy kaikilta kuvioilta ja pääosin tasaisesti.

4 luku Terveyslannoitus

11 § Terveyslannoituskohte

Terveyslannoituskohteen pinta-alan tulee olla vähintään kaksi hehtaaria. Kohde voi koostua useasta eri kuviosta kuitenkin niin, että pienimmän kuvion koko on vähintään puoli hehtaaria.

Tukea ei myönnetä terveyslannoitukseen silloin, kun maaperä on vettä läpäisemätöntä savikkoa. Turvemaan kohteen tulee olla ravinne- tasoltaan vähintään puolukaturvekangasta vastaava.

Tuen myöntäminen terveyslannoituksen tekemiseen taimikossa edellyttää, että taimikon varhaishoito on tehty tarkoituksenmukaisella tavalla ja taimikon keskipituus on vähintään 0,7 metriä.

12 § (14.4.2016/263) Lannoitevalmist

Käytettävän boori- tai tuhkalannoitteen määrä tulee määrittää puustossa havaittavien kasvuhäiriöiden ja neulasten värivikojen perusteella tai ravinneanalyysin avulla taikka puuston kehityksen ja kasvuolosuh- teiden perusteella.

13 § Lannoitevalmisteen levittäminen

Lannoitevalmiste tulee levittää siten, että vesistöjen rannoille jätetään lannoittamaton suojakaista.

Ojitusalueilla tulee välttää lannoitevalmisteen joutumista suoraan ojiin.

Lannoitevalmiste tulee levittää sulan maan aikana tuhkalannoitteita lukuun ottamatta.

14 § Terveyslannoituksen tuen määrä ja hyväksyttävät kustannukset

Terveyslannoituksen tuki on 30 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. (14.4.2016/263)

Hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää suunnittele-, työ- ja tarvikkeekustannukset. Suunnittelukustannukset voivat sisältää ravinneanalyysistä aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

Yhteishankkeissa kustannukset osittellaan osakastiloille niille aiheutuneiden kustannusten mukaan.

5 luku (14.4.2016/263) Juurikäävän torjunta

(14.4.2016/263)

5 luku on kumottu A:lla 14.4.2016/263.

6 luku Suometsän hoito

17 § (14.4.2016/263) Suometsän hoitokohde

Suometsän hoitokohteen tulee olla vähintään kahden hehtaarin suuruinen yhtenäinen alue.

Suometsän hoitotoimenpiteen jälkeen kohteen puuston kasvun tulee olla keskimäärin vähintään puolitoista kiintokuutiometriä hehtaaria kohden vuodessa ilman toistuvia lannoituksia.

Suometsän hoitokohteen ravinteisuustason alarajan on oltava eteläisessä ja keskisessä Suomessa kuivan kankaan ravinteisuustasoa vastaava ja pohjoisessa Suomessa kuivahkon kankaan ravinteisuustasoa vastaava. Mainitusta ravinteisuustason alarajasta voidaan kuitenkin poiketa, jos se on ojitusteknisesti tarkoituksenmukaista.

Tukea ei myönnetä, jos kohteen puusto on kärsinyt sellaisista kasvuhäiriöistä, joita ei voida tunnistaa näkyvien oireiden tai ravinneanalyysin taikka puuston kasvun ja kasvuolosuhteiden perusteella ja joiden syyt ei voida poistaa.

Kohteen puuston katsotaan olevan rahoituslain 15 §:n 2 momentin 4 kohdassa edellytyksessä metsänhoidollisesti tyydyttävässä kunnossa, jos alueella on tehty puuston kehityksen kannalta välttämättömät taimikonhoitotyöt ja metsänhoidollisesti tarpeelliset hakkuut eikä kohteella arvioida olevan hakkuu- tai hoitotarvetta kasvupaikasta riippuen seuraavan 5–10 vuoden aikana.

18 § Eräät toimenpiteet

Rahoituslain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu piennartie voidaan tehdä ojustoa lähimmälle kantavalle maapohjalle asti.

Rahoituslain 15 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja vesien-suojelun kannalta välttämättömiä toimenpiteitä kiintoaine- ja ravinnekuormituksen vähentämiseksi ovat lieteuoppien, laskeutusaltaiden, kaivu- ja perkauskatkojen, vesistöjen suoja- ja patojen ja pintavalutusalueiden sekä muiden kiintoainesta pidättävien sekä eroosiota ja ravinteiden kulkua vesistöön vähentävien vesien- ja maanrakenteiden tekeminen.

19 § Suometsän hoidon tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset

Suometsän hoidon tuki on 60 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista, kun suometsän hoitokohde on vähintään viiden hehtaarin suuruinen yhtenäinen alue. Muutoin tuen määrä on 30 prosenttia hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. (14.4.2016/263)

Hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää suunnittelu-, työ- ja tarvikkeiden kustannukset sekä hankkeeseen liittyvät lupa- ja toimitusmaksut. Hankkeen toteutuksesta aiheutuvat osakkaiden toisilleen maksamat korvaukset ovat hyväksyttäviä kustannuksia vain pintavalutus- ja lasketusalusalueiden osalta.

Yhteishankkeissa kustannukset ositellaan osakastiloille niille aiheutuneiden kustannusten mukaan.

7 luku Metsätien tekeminen

20 § Metsätien tekemistä koskevat yleiset säännökset

Metsätien katsotaan soveltuvan ympärivuotiseen käyttöön siitä huolimatta, että tiellä liikennöintiä rajoitetaan kelirikkoaikoina.

Tien, siihen liittyvien kääntö- ja ohituspaikkojen sekä varastoalueiden mitoituksessa ja toimivuudessa tulee noudattaa metsätalouden käyttöön laadittuja hyvän ammattikäytännön mukaisia metsätienormeja, joita edellytetään ympärivuotisesti liikennöitäviltä alemman asteisilta teiltä kelirikkoajoja lukuun ottamatta.

21 § Yksityistien perusparannus

Perusparannettavan yksityistien tulee olla vähintään 500 metriä pitkä.

Perusparannettavan yksityistien kuljetuksista yli 30 prosenttia tulee olla metsätalouden edellyttämiä kuljetuksia. Metsätalouden kuljetusten osuus määritetään samojen periaatteiden mukaisesti kuin niiden osuus määritetään tietoinnissa tienpitovelvollisuuden ja siitä aiheutuvien kustannusten jakamiseksi teosakkaiden kesken.

Perusparannukseen voidaan sisällyttää uuden metsätien rakentamista, jos se on perusparannettavan tien käyttötarkoituksen kannalta tarkoituksenmukaista. Uuden metsätien osuus perusparannuksesta saa olla enintään 20 prosenttia tuettavan tien kokonaispituudesta, mutta kuitenkin enintään 1 000 metriä.

Jos perusparannukseen sisältyy uuden tien tekemistä, tietiheys saa olla enintään 15 metriä hehtaaria kohden perusparannettavan teosuiden ja uuden tieosuuden yhteisellä vaikutusalueella.

Perusparannettavan yksityistien tulee olla aikanaan rakennettu vähintään tien rakentamisaikaisia, varsitien rakentamista koskeneita teknisiä ohjeita vastaavaksi. Lisäksi tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tietyyppin edellyttämästä tarpeellisesta sorastuksesta, rumpujen ja siltojen kunnosta sekä tukkeutuneiden ojien avaamisesta ja muista kunnossapidon edellyttämistä töistä on huolehdittu tien käyttöä vastaavalla tavalla alun perin valtion rahoituksella toteutetun metsätien hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden voimassaolon aikana.

Perusparannettavan yksityistien päällysrakenteen leveyden tulee olla leveydeltään vähintään 3,6 metriä.

22 § Yksityistien perusparannuksen tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset

Yksityistien perusparannuksen tuen määrä on eteläisessä Suomessa 35 prosenttia, keskisessä Suomessa 45 prosenttia ja pohjoisessa Suomessa 60 prosenttia perusparannuksesta aiheutuneista hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Silloin kun perusparannus käsittää sillan korjaamista, voidaan sillan suunnittelu-, työ- ja tarvikkeiden kustannuksiin myönnettävää tuen määrää korottaa kymmenellä prosenttiyksiköllä edellä mainitusta. (14.4.2016/263)

Hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää suunnittelu-, työ- ja tarvikkeiden kustannukset sekä hankkeeseen liittyvät lupa- ja toimitusmaksut. Tietoinnissa osakastiloille mahdollisesti määrättävät korvaukset eivät ole hyväksyttäviä kustannuksia.

23 § Uuden metsätien tekeminen

Uuden metsätien tulee olla vähintään 500 metriä pitkä, jos tien vaikutusalueen arvioitu kestävä vuotuinen hakkuumäärä on vähintään kolme kuutiometriä hehtaaria kohden, ja vähintään 800 metriä, jos vaikutusalueen arvioitu vuotuinen hakkuumäärä on alle kolme kuutiometriä hehtaaria kohden.

Uuden metsätien tietiheys saa olla enintään 15 metriä vaikutusalueen hehtaaria kohti. Alueilla, joilla arvioitu vuotuinen hakkuumäärä on enintään kuutiometri hehtaaria kohden, tietiheys saa olla korkeintaan kahdeksan metriä vaikutusalueen hehtaaria kohti. Tästä poiketen tuki voidaan myöntää, jos kyseessä on metsäkuljetuksen estävän maastovaikeuden poistaminen.

Uuden metsätien kuljetuksista yli puolet tulee olla metsätalouden edellyttämiä kuljetuksia. Metsätalouden kuljetusten osuus määritetään samojen periaatteiden mukaisesti kuin niiden osuus määritetään tietoinnissa tienpitovelvollisuuden ja siitä aiheutuvien kustannusten jakamiseksi teosakkaiden kesken.

Uuden metsätien päällysrakenteen leveyden tulee olla leveydeltään vähintään 4,0 metriä.

24 § Uuden metsätien tekemistä koskevan tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset

Yhteishankkeena toteutettavan uuden metsätien tekemisen tuki on eteläisessä Suomessa 20 prosenttia, keskisessä Suomessa 35 prosenttia ja pohjoisessa Suomessa 50 prosenttia uuden metsätien tekemisestä aiheutuneista hyväksyttävistä, kohtuullisista kustannuksista. Silloin kun uuden tien tekeminen sisältää sillan rakentamisen, voidaan sillan suunnittelu-, työ- ja tarvikkeiden kustannuksiin myönnettävän tuen määrää korottaa kymmenellä prosenttiyksiköllä. (14.4.2016/263)

Hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää suunnittelu-, työ- ja tarvikkeiden kustannukset sekä hankkeeseen liittyvät lupa- ja toimitusmaksut. Tietoinnissa osakastiloille mahdollisesti määrättävät korvaukset eivät ole hyväksyttäviä kustannuksia.

8 luku Ympäristötuki ja metsäluonnon hoitohankkeet

25 § Ympäristötuen kohdentaminen

Ympäristötuki tulee ensisijaisesti kohdentaa metsälain (1093/1996) 10 §:ssä tarkoitettujen erityisen tärkeiden elinympäristöjen ominaispiirteiden säilyttämiseen.

Metsäkeskus voi myöntää ympäristötukea rahoituslain 19 §:ssä säädettyillä edellytyksillä myös muihin kuin 1 momentissa tarkoitettuihin kohteisiin.

26 § Ympäristötuen määrä

Ympäristötuen määrä on kolmasosa siitä määrästä, joka saadaan vähentämällä kohteen peruskorvauksen ja hakkuuarvokorvauksen summasta maanomistajan omavastuuosuus. (14.4.2016/263)

Peruskorvaus on maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin keskikantohinta kerrottuna kahdella ja ympäristötukikohteen pinta-alalla. (14.4.2016/263)

Hakkuuarvokorvaus saadaan kertomalla kohteella olevan puuston määrä maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin kantohinnalla. Puustoksi katsotaan metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä annetun valtioneuvoston asetuksen 16 §:ssä tarkoitettu markkinakelpoinen puusto.

Omavastuuosuus on neljä prosenttia sen kiinteistön puuston arvosta, jolla kohde sijaitsee tai enintään 3 000 euroa. Puuston arvon määrittämisessä käytetään maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin kantohintaa.

Ympäristötukisopimuksen valmistelu korvataan todellisten kustannusten perusteella ja sen määrä on enintään 20 prosenttia sopimuskohdelle myönnettävän ympäristötuen määrästä. Lisäksi ympäristötukena voidaan korvata kokonaan ne kohtuulliset kustannukset, jotka aiheu-

tuvat hoito- ja kunnossapitosuunnitelman laatimisesta ja toteuttamisesta.

27 § Metsäluonnon hoitoon liittyvä kulutus

Rahoituslain 21 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulla kulotuksella tarkoitetaan hakkuutähteiden ja pintakasvillisuuden polttamista ja, jos alueelle on jätetty säästöpuuta, säästöpuuryhmien polttamista.

28 § Metsäluonnon hoitohankkeiden tuen määrä

Metsäluonnon hoidon tukena voidaan korvata kokonaan hankkeen suunnittelusta ja toteuttamisesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

Maanomistajalle voidaan korvata säästöpuiden polttamisesta aiheutunut taloudellinen menetys. Korvaus saadaan kertomalla ennen polttamista arvioitu markkinakelpoisen puuston määrä maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin kantohinnalla.

29 § Metsäluonnon hoitohankkeiden tuen kohdentaminen

Metsäluonnon hoitohankkeiden rahoituspäätökset tehdään hakemusten perusteella. Hakemusten hyväksymisperusteina ovat esitettyjen toimenpiteiden merkittävyys ja vaikuttavuus sekä kustannustehokas toteuttamistapa metsäluonnon monimuotoisuuden edistämisen kannalta. Rahoitus kohdennetaan niihin toimenpiteisiin, joilla voidaan saavuttaa alueellisesti merkittävimmät luonnon monimuotoisuudelle, vesiensuojelulle sekä metsien monikäytölle ja maisema-, kulttuuri- ja virkistysarvoille asetetut tavoitteet.

9 luku Voimaantulo

30 § Voimaantulosäännös

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2015.

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

14.4.2016/263: Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä huhtikuuta 2016.